

Отже, почнімо.

Остап Сливинський

Зміст

<u>А</u>	12	<u>З</u>	66
Автобус	14	Земля	69
Алича	19	Зірка	70
		Зуби	75
<u>Б</u>	20	<u>І</u>	76
Бабусі	22	Історії	79
Біль	25		
Блискавка	26	<u>Ї</u>	80
		Їжа	82
<u>В</u>	30	<u>К</u>	88
Вагітність	33	Какао	90
Ванна	35	Календар	95
Ведмідь	36	Канарка	96
Весілля	39	Качечка	99
Вулиця	42	Квитки	101
		Кімната	103
<u>Г</u>	44	Кіт	105
Гриб	47	Ключі	106
Грім	49	Кольори	109
Гудки	50	Коник	110
		Кохання	113
<u>Д</u>	52	Краса	115
Далеко — близько	55	Крейда	116
Дім	59	Кров	118
Душ	60	Куля	121
		<u>Л</u>	122
<u>Ж</u>	62	Лампа	125
Житла	65	Листи	126
		Любов	129

М 130

Мадленка.....	133
Мангал.....	134
Місто.....	137
Молитва.....	138

Н 140

Небо.....	143
Новини.....	144
Нога.....	147
Номери.....	149

П 150

Печера.....	152
Погріб.....	155
Прага.....	157
Прощання.....	158

Р 160

Радіо.....	162
Радість.....	165
Риба.....	166

С 168

Свобода.....	170
Склад.....	173
Сміття.....	174
Сни.....	177
Солодке.....	179
Сонце.....	181
Спів.....	182
Стаття.....	185

Т 186

Табличка.....	189
Табу.....	191
Танк.....	193
Тварини.....	197
Тетрис.....	199
Тиша.....	201
Тіло.....	203
Тісто.....	205
Тортик.....	207
Труп.....	209

Х 210

Хвіст.....	213
------------	-----

Ц 214

Числа.....	217
------------	-----

Я 218

Яблука.....	221
-------------	-----

АВТОБУС

Дмитро, Київ

Піднімаю очі — зверху нам махають руками військові та кричать: «Біжіть! Бі-і-іжі-і-і-іть!!!» Поруч горять два будинки, ми зовсім близько від нашого блокпоста, і я розумію, що в будь-який момент може прилетіти снаряд. Та бігти не можу, бо на мені лежить бабуся, яка абсолютно не стоїть на ногах і кричить, що вона більше не витримає. Але ми пішли. Пішли як змогли. Рачки, навприсядки. І все одно не встигали за іншими й залишалися позаду.

Ми, мабуть, так і не вигребли б із того моста, якби в цей момент до нас не під'їхав бус. Відкрилися двері, і всередині ми побачили жінку на візку, яку внесли перед нами, та ще кількох людей. Місця майже не було, тому я заштовхав туди бабуся, закрив двері, а сам побіг у бік блокпоста.

Я біг, поруч бігли моя сестра та якісь незнайомі люди. Уже показався наш блокпост — за ним стояли дві дівчини у військовій формі й махали нам руками. П'ятдесят метрів. Сорок п'ять метрів. Сорок метрів. Тридцять. Двадцять. Десять. Мені здавалося, що ця дистанція, цей найдовший у моєму житті крок не закінчиться ніколи. Але ось ми пробігаємо повз дівчат, завертаємо на трасу, яка в лісі, і по інерції біжимо ще метрів п'ятдесят.